

Af *Anders Andersen* til ministeren for kulturelle anliggender (3. august 1966):

„Vil ministeren foranledige, at sammensætningen af det af Danmarks radio nedsatte forbrugeroplysningsudvalg ændres således, at også handel, håndværk, industri og landbrug bliver repræsenteret?“

Minister for kulturelle anliggender *Hans Sølvhøjs* svar (9. august 1966):

Det af radiatorådets programudvalg nedsatte forbrugeroplysningsudvalg har til opgave at undersøge de problemer, der er forbundet med eventuel gennemførelse af forbrugeroplysningsudsendelser, herunder udsendelser om prisorientering, i radio og fjernsyn, samt at fremkomme med forslag til programudvalg og radiatoråd til retningslinjer for sådanne udsendelser.

Udvalget består af repræsentanter for handelsministeriet, forbrugerrådet, statens husholdningsråd, programudvalget og driftsledelsen. Spørgsmålet om yderligere repræsentation i udvalget har i forbindelse med dets nedsættelse været overvejet, men er opgivet allerede af hensyn til ønsket om begrænsning af udvalgets størrelse. Det er forudsat, at udvalget kan indbyde repræsentanter for andre interessegrupper til at deltage i udvalgets drøftelser, og som det vil være bekendt, har udvalget gennem udsendelse af spørgeskemaer givet alle i spørgsmålet tænkeligt interesserede organisationer adgang til at fremsætte deres synspunkter over for udvalget.

Ifølge den for radiatorådet udfærdigede forretningsorden af 22. oktober 1964 kan radiatorådet nedsætte de udvalg, som rådet måtte finde påkrævede, ligesom rådet bestemmer disse udvalgs sammensætning og kompetence. Det ville være et uheldigt skridt i retning af regeringskontrol med Danmarks radio, hvis ministeren gjorde indgreb i det alsidigt sammensatte radiatoråds frie ret til at nedsætte underudvalg.

Der er grund til at understrege, at alle interesserede organisationer har mulighed for at fremsætte deres synspunkter over for udvalget, samt til at understrege, at dette forberedende udvalgs opgave alene er at fremsætte forslag til radiatorådets programudvalg og radiatoråd.

Af *Gorrsen* til ministeren for offentlige arbejder (12. august 1966):

„Hvilken indflydelse vil offentliggørelsen af de tyske motorvejsplaner for strækningen Flensborg-Hamborg få for ministerens overvejelser om at fremskynde planerne for det jyske motorvejsanlæg på strækningen Padborg-Kolding og videre til den ny Lille-Bæltsbro?“

Som det vil være hr. minister *Lindberg* bekendt, er både person- og lastbiltrafikken øget enormt i de senere år, og der er udsigt til, at de kommende år vil vise yderligere stigning. Der kan derfor ikke herske tvivl om, at trafikken over vor sydlige landegrænse fortsat kvantitativt vil indtage en førsteplads i vore person- og fragttransporter til og fra udlandet.

Såfremt de tyske motorvejsplaner fremmes som nu anført i pressen, vil trykket fra Tyskland og nordpå yderligere forstærkes, og man må derfor i Sønderjylland være yderst interesseret i, at afviklingen af den sydfra kommende trafik kan afvikles mest hensigtsmæssigt og hurtigt, hvilket kun kan ske, såfremt dimensionerne af vej-anlæggene på begge sider af vor landegrænse er ens.

Det vil derfor glæde mig, såfremt ministeren vil tage positiv stilling til det af mig rejste spørgsmål.

Minister for offentlige arbejder *Lindbergs* svar (17. august 1966):

I anledning af folketingsmand *Gorrsens* spørgsmål kan jeg oplyse, at ministeriet siden udarbejdelsen af rapporten om anlæg af motorveje i Jylland har fulgt den trafikale udvikling, som må tages i betragtning ved prioriteringen af de enkelte anlægsetaper af den jyske motorvej. Det er jo klart, at man i første række må gå ud fra hensynet til det trafikale behov, men også andre forhold kan naturligvis komme til at spille ind.

Den tyske motorvej Hamborg-Flensborg får god forbindelse ad nyanlagte firsporede veje til grænseovergangsstedet ved Kruså, således at den sønderjyske strækning af motorvejen ikke nødvendigvis behøver at være anlagt, når den tyske motorvej til Flensborg er fuldført. Jeg kan i denne for-